

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Geld dat stom is, maakt recht wat krom is

Reactie op

Rob Wille, De situatie van de psychoanalyse na het cvz-besluit (Reacties, 2011-1, p. 66-68)

LINDA DIL

Rob Wille betreurt het dat patiënten primair gedupeerd worden nu de analyse niet meer vergoed wordt vanuit algemene middelen. Aan de andere kant vindt hij dat analytici hun leer hebben laten verslappen door jarenlang behandelingen te doen die betaald werden uit de Algemene wet bijzondere ziektekosten. Er is iets unieks aan het analytische kader, als de behandeling door de patiënt uit eigen middelen betaald wordt. Buiten beschouwing laat hij het feit dat niemand analytici verboden heeft om zelfbetalers te analyseren in die tijd.

Toch vraag ik me af of hij zich nog wil toelleggen op patiënten die een analyse níet kunnen betalen, als hij een oproep doet aan de drie analytische verenigingen die bankanalyses doen om zich te verenigen om zo de ware analyse te behouden. Kan hij me uitleggen hoe deze patiënten verschillen van potentiële zelfbetalers, behalve dan dat de ene patiënt vermogender is dan de ander?

Wille beklaagt zich over de interne verdeeldheid tussen analytische verenigingen en analytici onderling. Tegelijkertijd maakt hij volledig de kachel aan met het Nederlands Psychoanalytisch Instituut, waarover hij schrijft dat het «slechts in naam nog analytisch is». Wil Wille nu verbinden of verenigingen nog verder uit elkaar drijven? Naar mijn idee is het NPI het enige huis in Neder-

land waar alle varianten van analytisch werken nog verenigd worden. En trouwens: wat is de ware analyse?

Het analytische denken en werken is gelukkig geëvolueerd naar een zich alsmaar uitbreidend theoretisch kader, meer en meer empirisch gefundeerd, gekoppeld aan een bloeiende praktijk, doordat er voortdurend vernieuwing en kritische toetsing heeft plaatsgevonden. Er wordt niet meer vastgehouden aan klassieke dogma's die hun waarde niet bewezen hebben. Zo kwam ik laatst nog in de biografie van Vasalis tegen dat haar analyticus haar behandeling stopte, toen haar zoontje was overleden (Meijer 2011). Een analyse was principieel onmogelijk, zo werd eenzijdig door de analyticus geoordeeld. Geen wonder dat Vasalis de analytische beweging de rug heeft toegekeerd.

Elke dag op de sofa liggen, met doorbetaling door de analysant tijdens de vakanties van de analyticus, wordt allang niet meer gezien als een voorwaarde voor het doormaken van een analytisch proces. Andere principes, zoals de alomtegenwoordigheid van overdracht, het onbewuste en onbewuste communicatie, zijn pijlers gebleven.

De pracht en waarde van analytisch werken, geïnspireerd door klassieke denkers en alle vernieuwers nadien, mag niet voorbehouden zijn aan vermogende mensen. Ik zou een oproep willen doen aan alle analytische verenigingen tezamen om zich sterk te maken voor alle patiënten en voor het behoud en evolutie van het psychoanalytische gedachtegoed en analytische praktijk in al zijn varianten!

Literatuur

M. MEIJER (2011). *M. Vasalis — Een biografie*. Amsterdam: Van Oorschot.